

Martin Kropff stopt als rector magnificus

'In de groene kolom hebben we iets bijzonders'

Martin Kropff, rector magnificus van Wageningen University, stopt op 1 juni in die functie. In tien jaar rectoraat zag hij de universiteit enorm groeien. Niet alleen in studentenaantallen, maar ook met accommodaties en in uitstraling en status.

'We geloven allemaal dat het ontzettend veel meerwaarde heeft als de groene onderwijskolom goed georganiseerd wordt en kennis doorstroomt'

Martin Kropff ontvangt me op zijn kantoor op de zesde verdieping. Zijn kamer biedt zicht op de Wageningse campus, al tien jaar enorm in ontwikkeling. Op dit moment wordt een busbaan aangelegd. Nog voor zijn vertrek naar zijn nieuwe baan in Mexico per 1 juni zal Kropff zien hoe bussen daar honderden studenten aanvoeren. Veel meer dan ooit, want sinds 2005 is het studentenaantal gegroeid van 4000 naar 10.000.

In die periode is ook de samenwerking met overig groen onderwijs vernieuwd, bijvoorbeeld met de Groene Kennis Coöperatie en nu de Groene Tafel. Dat groen onderwijs laat zich graag informeren over wat er aan kennis komt uit Wageningen en inspireren door de wijze waarop de universiteit zich presenteert, groeit en status krijgt.

Trots

"Het meest trots ben ik dat we als Wageningen University ondanks de groei de kwaliteit hebben weten te behouden en zelfs hebben kunnen versterken. Tien jaar geleden was de situatie totaal anders. De universiteit zat verspreid door de stad. Veel studentenkamers stonden leeg en de Rijnsteeg (een studentenflat met 600 kamers die in 1978 was gebouwd) werd twaalf jaar geleden afgebroken. Er kwamen jaarlijks hooguit 450 nieuwe studenten. Nu komen er 1500 voor de BSc en 1000, vooral internationale studenten, voor de MSc."

"In de jaren daarvoor, als hoogleraar en later ook directeur van de Plant Sciences Group, was ik betrokken bij de werving. Dan weet je hoe moeilijk het is om te groeien en hoe gemakkelijk je het ook weer kwijt kunt raken. Toen we in 2005 als Raad

van Bestuur aantraden, hebben we de mens centraal zichtbaar in ons domein gebracht, samen met voedsel en voedselproductie en de leefomgeving. We spraken over *health, lifestyle & livelihood*. Alle uitingen naar studenten, potentiële studenten en omgeving zijn daarmee enorm veranderd en meer van deze tijd geworden."

"In 2006 zagen we voor het eerst meer studenten, maar dan denk je, dat zou een tijdelijke opleving kunnen zijn. In 2007 werd het Forumgebouw geopend, het eerste onderwijsgebouw op de nieuwe campus. Toen bleek dat de groei doorzette. Elk jaar kwam er wel 10 tot 15 procent bij en er kwamen ook steeds meer internationale studenten. Dat gaf woningproblemen. Dagelijks reden er bussen voor de 250 studenten die gehuisvest waren op een vakantiepark in Hoenderloo. Een verpleeghuis in Bennekom werd verbouwd, twee kazernes in Ede en een aantal oude universiteitsgebouwen. De groei bleek geen tijdelijke opleving."

"Het is niet alleen dat Wageningen is veranderd, maar ook de omgeving. Onze thema's zoals klimaatverandering, water, voedselzekerheid en voedselveiligheid kwamen volop in de belangstelling te staan. Daar komt bij dat we in 2006 voor het eerst op 1 stonden in de Keuzegids voor het hoger onderwijs. En internationaal staan we met gerenommeerde universiteiten voor landbouwonderzoek zoals Cornell en UC Davis in de top 3 in ons domein. Overal ter wereld word je dan herkend."

"Het is de kunst om de groei te blijven accommoderen en kwaliteit verder te versterken. Dat proberen we door bijvoorbeeld veel aandacht te geven aan de benoeming van hoogleraren en ook

met *tenure track*, een loopbaantraject voor wetenschappelijk talent. Zo is Arjen Wals van Educatie en Competentiestudies net benoemd als persoonlijk hoogleraar.”

“Het gaat goed. Ik spreek vaak studenten, op verenigingen, in vergaderingen en ook daarbuiten bijvoorbeeld omdat ik meeloop in de Batavierenrace en de Veluweloop en ook sport op de Bongerd (studentensportaccommodatie). Dan proef je hoe het valt. Je ziet dan hoe enthousiast en trots onze studenten op de universiteit zijn.”

Bekostiging

“Een keerzijde van de groei is de bekostiging. De financiering vanuit het ministerie is op dit moment begrensd op 2 procent groei of krimp per jaar. Dat is ver voor onze tijd afgesproken. Later bleek dat we toen op het dieptepunt zaten. Het voordeel van die afspraak hebben we nooit gehad, maar we lopen er nu zwaar tegenaan. Er is een studiegroep binnen de ministeries bezig de bekostiging van Economische Zaken op onderwijs te vergelijken met het onderwijs onder OCW. Ja, die bekostiging is een uitdaging voor mijn opvolger. Het zou ook echt jammer zijn als we door gebrek aan middelen niet voldoende mensen kunnen afleveren voor al die banen die er bijvoorbeeld op het terrein van plantenwetenschappen liggen.”

“Nu speelt met de bezetting van het Maagdenhuis in Amsterdam de discussie over rendementsdenken in onderwijs en democratisering. Prima, maar als je kijkt naar wat de samenleving meebetaalt aan onze studenten, is het goed dat er meer efficiëntie in de studie is gebracht. Spannender vind ik eigenlijk de vraag hoe je de onderwijskwaliteit hoog houdt. Het is niet alleen de vraag hoe lang ze hier rond lopen, maar ook: is de studeerbaarheid goed en leren ze de juiste dingen? Wij bespreken verder belangrijke veranderingen met de Studentenraad en andere medezeggenschapsorganen. Zij moeten akkoord zijn. De inspraak is goed geregeld hier, ik hoor er weinig klachten over.

Er zijn ook geen acties geweest hier, maar de Studentenraad heeft gisteren wel een debat over het onderwerp georganiseerd. Ik ben in discussie gegaan met zo'n vijftig studenten. Het viel op dat ze erg tevreden zijn, maar dat een paar zaken wellicht beter kunnen. Communicatie over zaken als RvB-besluiten en welke studenten in welke werkgroep zitten bijvoorbeeld, of de communicatie over onze onafhankelijkheid terwijl we samenwer-

ken met bijvoorbeeld bedrijven en ngo's. We hebben verder geconstateerd dat we dit soort brede discussies vaker moeten doen.”

Groene Tafel

“Dat Hogeschool Van Hall Larenstein op eigen voet verder ging, vond ik jammer, maar achteraf was het een goede beslissing omdat ze intern de zaken op orde konden brengen. Daar is het huidige CvB van de hogeschool goed mee aan de slag. Bovendien is er met andere groene hogescholen nu meer een *level playing field*, allemaal in dezelfde verhouding tot Wageningen.”

“In de groene kolom hebben we wel iets bijzonders. De samenwerking krijgt nu vorm met de Groene Tafel (samenwerkingsplatform met bestuurders van

Martin Kropff gaat leiding geven aan CIMMYT in Mexico: “Dit is een droom die werkelijkheid wordt”

MARTIN KROPFF

Martin Kropff (57) is rector magnificus van Wageningen UR sinds 2005. Hij studeerde Biologie in Utrecht en promoveerde bij hoogleraar Theoretische Productie Ecologie C.T. de Wit (in 1989). Hij werd hoogleraar *Crop & Weed Ecology* in Wageningen (in 1995) en was directeur van de Plant Sciences Group van Wageningen UR (2001-2005). Hij is per 1 juni directeur-generaal van onderzoekscentrum CIMMYT, een internationaal instituut dat vanuit het hoofkantoor in Mexico en onderzoeksstations in meer dan tien landen werkt aan voedselzekerheid van twee van de belangrijkste voedingsgewassen ter wereld, namelijk tarwe en maïs. Ook met het derde gewas, rijst, heeft Kropff als plantwetenschapper veel ervaring. Na zijn promotie werkte hij vier jaar (1990-1995) bij het *International Rice Research Institute* op de Filippijnen, een zusterinstelling van het CIMMYT.

‘Je ziet dan hoe enthousiast en trots onze studenten op de universiteit zijn’

groene onderwijsinstellingen red.), en het Groene Kwartet (een afvaardiging daaruit van bestuurders namens groen vmbo, mbo, hbo en wo red.). Ik zit ook in dat kwartet, maar Frank Bakema, directeur *education, research & innovation*, vervangt me vaak. We maken beleid en kijken hoe we samenwerking kunnen versterken, want we geloven allemaal dat het ontzettend veel meerwaarde heeft als de groene onderwijskolom goed georganiseerd wordt en kennis doorstroomt, bijvoorbeeld via Groen Kennisnet. We zijn met onze samenwerking en hoe wij als Groene Tafel letterlijk om de tafel zitten, een voorbeeld voor andere sectoren.”

“We hebben er over het Groene Pact gesproken, afspraken met het groene bedrijfsleven om de opleidingen goed aan te laten sluiten op behoeften van bedrijven en samenleving. Dat zijn we nog aan het vormgeven, met het ministerie. We zijn een eind op streek, maar het probleem is dat er geen speciale budgetten meer voor zijn. Dan stuit je weer op de bekostigingsproblematiek, want de bezuiniging van totaal zo’n 55 miljoen euro op de groene kennismiddelen heeft impact. Dat vertraagt de ontwikkeling, maar de intentie en de wil om tot resultaat te komen is er.”

“Behalve de bekostiging blijft met de groei van de universiteit kwaliteit een uitdaging voor mijn opvolger. De druk op de docenten is groter geworden. We hebben een onderwijsecosysteem ontworpen waarin het campusonderwijs centraal staat met daar omheen de *distance learning* programma’s die dit jaar gaan draaien. Er is leven lang leren via Wageningen Academy en we hebben sinds kort MOOC’s, online colleges, waarmee we nog eens 40.000 studenten bereiken in 195 landen. Daarmee kun je internationalisering verder vorm geven.”

Droom

“Ja, Mexico valt daar ook onder, er zijn verschillende projecten vanuit Wageningen UR. Ik blijf ook aan Wageningen verbonden als hoogleraar. Vanuit CIMMYT (*Centro Internacional de Mejoramiento de Maíz y Trigo*) wil ik de samenwerking met Wageningen UR ook versterken.”

“We gaan net buiten Mexico Stad wonen. Het is natuurlijk een internationaal instituut, CIMMYT, gevestigd in vijftien landen, maar mijn vrouw en ik zijn wel bezig met het leren van de Spaanse taal. CIMMYT is het instituut van de enige Nobelprijswinnaar op ons domein: Norman Borlaugh. We zijn daar enorm trots op. Zijn onderzoek heeft ertoe bijgedragen dat gewasopbrengsten van granen enorm kon stijgen en de hongerproblematiek niet nog veel groter zou zijn geweest.”

“Het is voor mij de mooiste baan ter wereld op dit gebied. Er zijn eerder kansen voorbij gekomen, maar als je dan overweegt dat ik in mijn derde termijn zit en nu 57 ben, is dit een perfect moment om een nieuwe klus op te pakken. En het is eervol om aan zo’n instituut leiding te mogen geven. We hebben er in de kerstvakantie intensief over gesproken. Mijn vrouw, die biologie geeft op een middelbare school en didactiek hier op de universiteit, werd gevraagd lesmateriaal te gaan ontwikkelen. Dat kan daar natuurlijk ook. Na onze tijd in de Filippijnen was het altijd nog een droom om later weer naar zo’n internationaal instituut te gaan. Het is vooral inspirerend omdat deze instituten een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan het verbeteren van de voedselzekerheid voor de armsten, want er zijn nog altijd een miljard mensen op de wereld die honger lijden. Ja, dit is een droom die werkelijkheid wordt.” ■